

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnišvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

(X. seja dne 12. januarja 1887.)

(Konec.)

Dr. Poklukar poroča v imenu finančnega odseka o dovršeni gradnji kopačniške ceste. Za njo je bil deželni odbor dovolil 7000 gld., cestni odbor loški 3000 gld., država pa 10.000 gld. Stroški pa so bili proračunjeni na 24.000 gld., zato je deželni zbor sklenil, dati še 1400 gld., ako dodá cestni odbor škofjeloški 600 gld. država pa 2000. Stroški pa so narasli, ko so 16. in 17. oktobra l. 1886 nalivi novo cesto že o poškodovani in je bilo za popravilo treba na novo 1252 gld. 61 kr. Finančni odsek misli, da dežela za to cesto ni zavezana več dati, nego je po deželnozborskem sklepu obljubila, to je 8400 gld in ravno tako cestni odbor škofjeloški, namreč 3600 gld. Vse višje vsote mora plačati državni zaklad, ker se je kopačniška cesta zidala le z ozirom na strateški namen torej mora država prevzeti polovico stroškov. Dr. Poklukar nasvetuje:

1. Izplačanje sledečih zneskov za gradnjo kopačniške ceste predplačiloma iz deželnega zaklada se odobri in sicer: a) na račun podjetnika Frana Bevka izplačanih 1073 gld. 12 kr., kateri znesek je izterjati od njegove kavcije; b) nepokritega zneska 1112 gld. 10 kr., ki se bode povrnil iz obljubljene podpore, se odobruje.

2. Stroški za popravilo po povodnji poškodovane kopačniške ceste, proračunjeni na 1252 gld. 61 kr., plačajo se le kot predplačilo iz deželnega zaklada, pod tem pogojem, da jih država povrne.

3. Stroške za vzdrževanje kopačniške ceste za l. 1887 plačati je predplačiloma iz deželnega zaklada. Zaradi primernih doneskov pa se naroči deželnemu odboru, da se dogovori s c. kr. deželno vlado in okr. cestnim odb. škofjeloškim in to v tem zmislu, da vlada donasa vsaj 50% za vzdrževanje.

Deželni predsednik baron Winkler prigovarja, naj bi deželni zbor ne vsprejel predloga finančnega odseka o tej zadevi, ampak predlog deželnega odbora, ki priporoča, da naj od stroškov za popravilo po vodi poškodovane ceste, to je 1252 gld. 61 kr., deželni zaklad prevzame 35%, država 50%, okrajni cestni odbor škofjeloški pa 15%. A vse

trud deželnega predsednika je bil zaman, vsprejeli so se nespremenjeni nasveti finančnega odseka in to z ogromno večino.

Poslanec baron Schwegel poroča v imenu finančnega odseka o prošnji profesorja Alfonza Pavlina za zboljšanje dotacije za botaniški vrt. Dosedaj se plačuje za botaniški vrt iz dohodkov gimnazije 210 gld., iz mestne blagajnice Ljubljanske pa 105 gld. Botaniški vrt pa nikakor ne zadostuje svojem namenu, že zaradi neprilicne lege ne. Zato pravi poročevalec, da je jako srčna misel, naj bi se okoli „Rudolfinuma“ napravil nov botaniški vrt, kateri bi bil širšim krogom Ljubljanskim pristopnej. Baron Schwegel nasvetuje: 1. Za oskrbovanje botaničnega vrta se iz deželnega zaklada za l. 1887 dovoli 100 gld. 2. Deželnemu odboru se naroča, da naj se prostor okoli „Rudolfinuma“ porabi za nov botaniški vrt. 3. Deželni mu odboru naroča se dalje, da naj za novi botaniški vrt. izprosi od mestnega odbora dosedanje podporo, od c. kr. vlade pa vsaj skupilo za sedanjí vrt, ki naj se porabi za popravilo novega vrta. Vsi nasveti vsprejmo se brez spremembe. Bivšemu učitelju Ivanu Lenarčiču dovoli se za tri leta po 40 gld.

Poslanec Faber poroča v imenu gospodarskega odseka o prošnji mestne občine Črnomeljske za uvrstitev ceste Ljubljana-Krka Žužemperk-Črnomelje-Črnomelj mej deželne ceste in nasvetuje, da se ta prošnja izroči deželnemu odboru, da se na isto ozira, ko pride na vrsto kategorizovanje cest. Ako je premalo inženjerjev pri deželnih uradib, naj se še jeden inženjer nastavi.

Profesor Šuklje pravi, da hoče le nekoliko besed v podporo te prošnje spregovoriti. Črnomeljski okraj je jako obširen in broji 17.817 duš in vendar nema niti pedi erarijalne ceste. Za vse ceste v okrajih mora sam skrbeti in vzdrževati jih 131 kilometrov. Le okraj Ljubljanske okolice in kočevski okraj jih imata prilično toliko. Da je črnomeljski okraj kos svoji nalogi, nakladati mora cestni odbor jako velike priklade, tako l. 1882 20%, leta 1883, 1884 in 1885, pa po 15%. Toliče priklade so za ta okraj tem občutljivejše, ker je najsiromašnej v deželi. A pri vseh ogromnih stroških za ceste je v Črnomlju takorekoč svet z deskami zabiti, kajti ako se hoče priti iz Črnomlja do mostu čez Kolpo

pri Vinici, za katerega je deželni zaklad dal 10.000 gld., treba je velikih ovinkov. Ta proga pa je jako važna za Črnomelj in treba je popraviti jo. Prošnja je torej popolnem utemeljena in treba je dotični zakon iz l. 1873 razveljaviti in kakor se je že lani naročilo deželnemu odboru, je pač upanje, da v prihodnjem zasedanji predloži načrt nove deželne cestne postave.

Poslanec Pfeifer izraža isto tako upanje, da se bode kmalu obravnavalo o novem načrtu cestne postave, ter prošnjo Črnomeljske občine priporoča. Pri glasovanji vsprejme se predlog gospodarskega odseka. Isto tako izroči se deželnemu odboru prošnja občine Šmarijske zaradi ceste od Škofljice do Pijave gorice, oziroma do Turjaka, toda s pristavkom, da sme deželni odbor za vzdrževanje ceste od Škofljice do Pijave gorice cestnemu odboru dovoliti denarno podporo. Z enakim dostavkom izročila se je tudi prošnja županstva na Grosupljem in v Slivnici deželnemu odboru. Prošnja občine Ravne za popravilo okrajne ceste izroči se deželnemu odboru, da naroči okrajnemu cestnemu odboru na Krškem, naj predloži načrt zaradi omenjene ceste deželnemu odboru, kateri se ob enem pooblašča, da v ta namen dovoli primerno podporo. Prošnja županstva občin Famlje, Gornje Vreme in Britof za premeščanje mitnice na Reški cesti se ne usliši. Prošnja ribniških in velikolaških prebivalcev za uravnavo požiralnikov izroči se deželnemu odboru, da skrbi zato, da se kakor hitro mogoče preiskujejo požiralniki v Loškem potoku, v Ribniški, Dobropoljski in Struški dolini kakor tudi pri Ložini, Kočevji in v Mezli.

Poslanec Pakiž pravi, da je on izvršil to prošnjo in jo prav gorko priporoča po nasvetu gospodarskega odseka, da naj se preiskavanje ne odklada v jednomer, ampak naj se že letos pregledajo požiralniki. A ne samo pregledati jih je treba, nego, kakor je deželni zbor že sklenil, ima se izvedenemu inženjerju tudi naročiti, da napravi potrebne načrte, kako bi se vedne povodnji odpravile. Pri glasovanji vsprejme se predlog gospodarskega odseka.

Dr. Šterbenec poroča v imenu odseka o deželnega odbora letnem poročilu o §. 6 zadevajoč: „Občila“ ter nasvetuje, da se vzame na znanje. O železničnih tarifih došel je deželnemu odboru sle-

LISTEK.

Undina.

(Spisal André Theuriet; poslovenil Vinko.)

IV.

(Dalje.)

Ona se ugrizne v ustne. — „Togotiti,“ odgovori, ne da bi premaknila glavo, „zakaj neki? Napačno sem storila, da sem se šalila z vami. Odpustite mi, ne zgodi se v drugič.“

Odtegnila mu je kot led mrzlo roko ter se iz nova utopila v razmišljanje. Čez nekaj trenutkov začuje se zategnen „haló!“ in dolge noge Evonyma prikažejo se mej mladikami. „Kaj pa vendar misliš? Samo vaju še čakamo, da odrinemo!“ Antoinetta mu zleti nasproti ter se doli gredé nasloni na njegovo roko. Solnce je bilo izginilo; visoko naložen seneni voz peljal se je že po cesti iz Germana v Auberive. Gospod de Lisle stopal je s kosci pred konji; Evonyme se jim zadaj pridruži z Antoinetto ob strani. Jacques pa je malo nevšečen in zmoečen sam ostal. Videč, da se gospod de Lisle briga le za svoje seno in da se tudi ona dva vidno

ne zmenita zanj, prikrajševal je polagoma svoje korake. Kmalu je bil za cel streljaj ostal za družbo, a razločno je še mogel videti živahno kretanje Antoinette ter slišati glasni smeh Evonyma.

„Pripoveduje mu o najinem prepiru,“ mislil si je Jacques; „on jej daje prav ter se seveda dela norca iz mene... Saj on dela popolnem po njenej volji ter k vsakej njenej trmi pravi „da“ in „amen“. On jo ljubi! v istini! na njem je pač poskusila silo očarujoče lepote svoje. Kdo vé, ni li mislila na Evonyma, govoreča o srci, ki je pripravljeno za vse nesposobnosti? Jaz norec pa je nesem umel! Bil sem tako neumen, da sem se razvnel ter govoril, kakor da vse to gre na moj rovaš! Gotovo sem se jej zdel sila smešen.“

Čim bolj je Jacques novo to misel premétaval po svojej glavi, tembolj se mu je zdel resnična. Spomnil se je Antoinettinega pòhoda v Val-Clavinu, pazljivostij in zadrege Evonymove, kakor tudi načina, kako je njegov prijatelj hvalil Antoinetto. Polagoma dobila je ta misel, ki jo bila iz prva samo domnevanje, s pomočjo nekakšne halucinacije, vse znakovne istinitosti. Antoinetti je bil Evonyme všeč in temu se ni bilo čuditi: bila sta skupaj vzrasla,

Evonyme je bil bogat, nezavisen. Ako se dobro premisli, bilo je tudi najboljše tako in on, Jacques, mogel se je šteti srečnega, da je ušel ljubezni, ki bi bila škodovala njegovemu delu, žalila njegovo rodbino ter izpremenila vso bodočnost njegovo. Kljubu vsem tem vzrokom se je Jacquesu srce bolešno stiskalo in videč se prenevšečnega, ostavil je naglo veliko cesto ter krenil na pot, po kateri je sam dospel v svoje stanovanje.

Več dnij se je izogibal, da ni šel k Antoinetti. Naposled je bil tako miren in sam svoj, da se je mogel drzniti, pozvoniti pri malih hišnih vratih. V vsprejemnej sobi, koje zatvori so bili pred solncem tako trdno pripti, da je mogel le ozek trak zlate svetlobe prihajati noter, sedela je Antoinetta pri klavirji. Na mizici stala je velika, iz rezede, čajevih rož in jasmína spletena kita, izpuhtivajoča prijetno vonjavo. Ko je Jacques vstopil, dvignila se je Antoinetta. V tej polutemi, v kateri so se njene oči svetile kakor smaragd, bila je videti zapeljivejša nego kedaj poprej. Njeni lasje, spleteni v dve dolgi kiti, padali so prosto preko ramen in mej gubami njenega modreca žarel je rudeč klinček.

(Dalje prih.)

deči od c. kr. deželne vlade dne 30. septembra 1886, izdani dopis: Deželni odbor je v svoji neposredno na trgovinsko ministerstvo obrnjeni ulogi z dne 18. novembra 1885, št. 7682 de 1884 stavil prošnjo, naj bi ono delalo na to, da bi družba južne železnice znižala osebni tarif in bi ne nastavljala za postaje v Kranjski neugodnejših tarifov, nego za postaje v drugih deželah kakor tudi, da bi se glavno mesto Ljubljana vsprejelo v južni severno-avstrijsko-ogerski zvezni promet. Omenjeno ministerstvo je glede te zadeve pričelo poizvedovati in te poizvedbe so pokazale, da vsled notranje tarifne knjige južne železnice nimajo posamične dežele prednosti niti pri osebni niti pri prometu z blagom in da se taka torej tudi za Kranjsko specijalno ne more napraviti. Kar se tiče vsprejema mesta Ljubljane, eventualno drugih krajev v Kranjski v južno severno-avstrijsko-ogerski zvezni tarif, omenilo se je, da se je ta tarif napravil v pospeševanje prometa čez Jadranska pristanišča in da torej ni nepogojne potrebe, da bi se razširil tudi na promet v notranjem, kar bi bilo tem težje izvesti, ker so se iz tega uzroka in z ozirom na potrebo, izogniti se reklamacijam, izbrisale prvotno v imenovani zvezni tarif uvrščene postaje Gorica, Tržič in Zagrado. Glede primer in tarifnih nastavkov za blago, katere je slavni deželni odbor v utrditev svoje prošnje navel, pokazalo se je, da so izkazani tarifni nastavki večinoma po deklasifikacijah ali drugih tarifnih prednostih zaostali in torej nimajo več veljave ali pa jo v kratkem izgubijo. Sicer pa se je družbi južne železnice opetovano priporočilo, naj od slučaja do slučaja ugodi zahtevam trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani in posamičnih interesentov, v kolikor je sploh možno in omenjeno železniško upraviteljstvo je dalo zagotovilo, da se bode vsekdar prizadevalo po možnosti ugajati težnjam kranjske industrije in trgovine. Mej tem pričele so se že tudi razprave mej družbo južne železnice in c. kr. glavnina ravnateljstvom avstrijskih državnih železnic zaradi primerne uravnave posamičnih tarifnih nastavkov za blago za Ljubljano in more se pričakovati, da se jeden del želja Ljubljanske trgovinske in obrtne zbornice izpolni.

Poslanec Luckmann pravi, da upanje, ki se v zadnjem delu dopisa izraža, da se bode opravičenim željam dežele kranjske ustreglo, je ničevno, kajti dasi je govornik v železničnem svetu prepričan v prvi vrsti bivšega trgovinskega ministra barona Pina o neprilichnosti teh tarifov in tudi druge soude in posebno vladne referente, in je bilo upati, da se opravičene terjatve Kranjske o tej zadevi uslišijo, je zdaj vse drugače, kajti baron Pino je odstopil, dvorni svetniki Steingruber in dr. Lange, sta nenadoma umrla, tako da so zdaj večinoma novi gospodje v železničnem svetu, katere bode treba na novo prepričati. Te teške naloge se bode govornik vnovič poprijel. Da nemamo večje industrije v deželi, katera je po svojih naravnih odnošajih in po svojih pridnih delavcih zato kakor nalašč ustvarjena, krivi so zgolj visoki tarifi in vidi se to iz tega, da v krajih mej Trstom in Gorico, kjer imajo nižje tarife, cvete industrija, tako, da bi jih, kdor je bil pred 10 ali 15 leti v teh krajih, skoro več ne poznal. Vodstvo južne železnice se najbolj brani nižjim tarifom za Kranjsko, a temu je kriva vlada, ki bi morala proti južni železnici strožje postopati, pa se seveda tudi boji, da bi imele potem državne železnice menj dohodkov. V tej zadevi pa bi lahko uplivali na vlado kranjski državni poslanci, katerim govornik to priporoča. Konečno nasvetuje resolucijo, da deželni zbor sklene prositi vlado, naj porabi ves svoj upliv pri južni železnici, da se bodo za Ljubljano vsaj taki tarifi dovolili, kakor za Gorico, od Ljubljane 170 kilometrov oddaljeno. (Dobro! Dobro!) Resolucija se vsprejme.

Dr. Mauer poroča o deželnih zavodih in zakladih in nasvetuje, da se izreče zahvala deželnega zbora vsem dobrotnikom muzeja. Jednoglasi obvelja.

Poslanec Stegnar poroča v imenu odseka za letno poročilo deželnega odbora o § 8 „Šolstvo“, da se vzame na znanje. Opominjajoč, da kmetski in mestni stan pošiljata najboljši material v srednje šole, da pa so ravno tem revežem po novi visoki šolnini vrata v središče šole zaprta, naj se z ozirom na to, ker pomanjkuje že zdaj učiteljev in duhovnikov, uložijo prošnja do učnega ministerstva, da naj se učnina na srednjih šolah zopet zniža, kakor je bila prej. Obvelja. Potem se seja sklene.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. januarja

„Wiener Zeitung“ objavila je cesarjevo lastno-ročno pismo, s katerim se državni zbor sklicuje v 28. dan t. m. Pisarna državnega zbora je pa h kratu razposlala dnevni red prve seje, obstoječ iz sledečih točk: 1. Prvo branje po vladi predloženega načrta zakona glede dostavnih kreditov ministerstva deželne brambe za leto 1886. 2. Prvo branje predloga dr. Jaquesa, dr. Roserja in tovarišev o odškodovanju za neopravičeno prestane kazni. 3. Prvo branje predloga dr. Roserja, da se osnuje v Avstriji podoben urad, kakor je cesarski zdravstveni urad v Berlinu. 4. Prvo branje predloga Lienbacherja in tovarišev glede izdaje novega branilničnega pravilnika. 5. Prvo branje predloga dr. Plenerja, dr. Exnerja in Wrabetza o osnovi in organizaciji delavskih zbornic. 6. Prvo branje predloga dr. Forregerja in tovarišev o spremembi tiskovnega zakona in kazenskega postopnika o odpravi pristojbin od tiskovin in določbah proti zlorabi časnikaštva. 7. Poročilo o peticijah.

Spodnjeavstrijski deželni zbor posvetuje se o osnovi deželne hipotečne banke.

Vnanje države.

„Nord“ oficijozno glasilo ruske vlade pravi, ko bodo **Bolgari** imeli svobodno in postavno voljeno sebranje in če regenti pred volitvijo odstopijo, bo ruski car najbrž popustil kandidaturu kneza mingrelskega, ko bi novo sebranje volilo vojvodo Leuchtenberskega, ako bi tej volitvi sultan in velevlasti ne ugovarjale.

Kakor se poroča „Pol. Corr.“ iz Skadra, **Črna gora** obrata vso pozornost zboljšanju vojske. O uvedeni novega civilnega zakonika, zboljšanju uprave in sodništva ter povzdigi šolstva s Cetinja ni več slišati. Od tam prihajajo samo vesti o oboroževanju, da se je napravilo 34 novih Kruppovih topov, kupilo 5 milijonov patron, da se vadijo mladi Črnogorci v orožji ter se snujejo šolski batalijoni. Topništvo se hitro vadi v streljanji. Res tudi druge države hito z oboroževanjem, vendar ni težko uganiti, proti kateri državi so obrnjena oboroževanja Črnogore, kajti njeni odnošaji s Turčijo so najboljši.

13. januarja se je izročila prometu železnica Kragujevac Lapovo. Dolgost vseh **srbskih** železnic znaša 434 kilometrov. Proga Belgrad Niš je 244, Niš-Vranja 111, od Vranje do turške meje 4, Velika-Plana-Semendria 45, in Lapovo-Kragujevac 30 kilometrov dolga. Ko bode proga Pirov Cari brod, ki bode dolga 30 kilometrov dodelana, bode Srbija imela 464 kilometrov železnic. Vse srbske železnice so državne.

Iz poročila **ruskega** državnega kontrolorja za 1885, ki se je nedavno objavilo, se razvidi, da ima Rusija 5186 milijonov rubljev državnega dolga, tedaj na vsacega prebivalca blizu 52 rubljev. Svota je velika, a nekatere druge evropske države so razmerno še bolj zadolžene. Poleg tega pa treba pomisliti, da ima Rusija obširna državna posestva. Ko bi ja prodala, bi lahko veliko državnega dolga poplačala. — Kakor se Dunajskim listom poroča, je general Gurko se izjavil proti častnikom, ki so mu častitali za novo leto, da Rusija ne bode več dolgo trčila svojih sil v nekrvavem boji, ampak bode z mečem ponižala svoje sovražnike. — Car se je pa pri vsprejemu diplomatov izrazil, da upa, da se ohrani mir. Proti nemškemu veleposlaniku se je car izrazil, da posebno zaupa cesarju Viljemu in politiki nemške države.

Francoski listi jako mirno pišejo o Bismarckovem porazu v državnem zboru. Nekateri celo svare pred napadanjem Nemčije, kajti s tem bi koristili nemški vladi, ki bi toliko lažje zmagala pri volitvah. Sploh vlada v Parizu preverjenje, da od klonitev nemške vojaške predloge ni posebnega pomena za evropsko politiko.

Kmalu se začne v **Nemčiji** živahno volilno gibanje. Časniki že pišejo za bodoče volitve. Svobodomiselniki trdijo, da sedaj ne gre za varstvo države, ampak za veljavo državnega zbora. Večina državnega zbora je na tri leta privolila vse, kar treba za varstvo države, toda Bismarcku to ni bilo po volji, ker je videl, da državni zbor neče plesati, kakor on gode. Vladni listi hudo napadajo opozicijo, ki ni hotela vladi vsega dovoliti, kar treba za varstvo države. Posebno hudo napadajo vladni listi demokracijo, ki ne zna prav ocenjevati državnih koristij. Kakor se že sedaj vidi, bode volilni boj jako hud.

Nekaj dnij že prihajajo iz **Belgije** poročila, da tamošnja vlada misli, da bode v kratkem vojna, če tudi se o tem nič natančnejega ne poroča. General Brialmont se je izrazil proti poslancu grofu Queltremontu, kateri je v zbornici predlagal reformo vojske, da bode kmalu vojna, torej treba, da vlada lahko mobilizuje 100.000 mož.

Dopisi.

Z Dunaja 17. januarja. [Izv. dop.] (Slovenski klub) imel je v soboto večer svoj tretji shod. Sestal se je pod utisom, ki ga je v srci sleharnega slovenskega rodoljuba prouzročila tako ne-

nadna smrt Frana Erjavca. „Slovenski Narod“, iz katerega zajemamo novice o domačih stvareh, nam ravno zadnje dni ni prišel redno v roke in tako je bilo nekaj članov slovenskega kluba, ki so še le na shodu zvedeli prežalostni goriški dogodek. Tudi g. prof. Stritar je bil mej njimi in njega je osobito pretresla ta novica, ker izgubil je z Erjavcem sošolca, ki ga je neizmerno čislal in s katerim je ves čas živel v najplemenitejšem prijateljstvu. Gosp. prof. Stritar in g. dr. Zarnik ostala sta sama iz dične kite osmošolcev, katera nam krasilo slovo in katera bi je nam še bolj krasila, da ni bil tako hitro odmrli cvet za cvetom do rečenih poslednjih dveh! Ravnatelj klubovega večera, g. J. Navratil, je takoj s prvimi besedami omenjal Erjavčeve smrti in družba se je v znamenje obupne žalosti dvignila s sedežev. Kasneje se je tudi sklenilo, da bode klub podpisaval doneske za Erjavčev spomenik, ker se je za trdno nadejati, da domovina temu svojemu sinu ne bo ostala dolžna vidnega proslavlja; prva klubova subskripcija je dala nad 40 gold. Ta večer je g. dr. Simonič v prostem govoru slikal nekoliko zgodovine o celjskih grofih in o njihovem dvoru na Dunaji; posebno zanimivo je bilo pri tej priliki razkladanje, kako so se pred sto in sto leti prestavljale meje Dunajskega notranjega mesta. Sicer se je tudi ta večer pokazalo, da ima misel slovenskega kluba, v katerem bi se redno shajali starejši slovenski rojaki, obilo življenske moči v sebi in upati je lahko, da se bodo ti večeri stalno ukoreninili. Prihodnji shod bode 5. febr. s predavanjem g. Iga Kaša.

Iz Ljutomera 16. januarja. [Izv. do.] Pri zadnjem občnem zboru naše Čitalnice bili so za tekoče leto voljeni: Anton Šlamberger, predsednikom; Ivan Skuhala, podpredsednikom; J. Freuensfeld, tajnikom, Anton Misja, blagajnikom, Ivan Kryl, knjižničarjem; Ivan Kukovec in Fran Vedernjak, odbornikoma. Zabeležiti nam je, da se je letos začelo večje zanimanje za našo Čitalnico, katere delovanje bode šele takrat uspešno v popolni meri, ako bomo v njenem kolu stali vsi složni. Vsakemu rodoljubu je znano, koliko je storila v prejšnjih časih, ko je dejanstveno vsak kazal, da je v slogi moč. Delujmo še mi po tem zlatem gaslu, kajti časi so resnobni!

Prof. Fran Erjavec.

(Dalje.)

Kaj je tako naglo smrt pri ranjku Erjavci prouzročilo, ne da se z nedvojbeno sigurnostjo doognati. Veščak dr. Lisjak je mnenja, da je mrtoud na možganih prouzročil prerano smrt nepozabnega našega prijatelja, različni simptomi kažejo tudi na to, da si v zdravilstvu neuki menijo, da je nastopila smrt radi tega, ker je vsled kašlja počila kakšna žila ter je kri pluča zalila.

Tako je končal svoje pozemeljsko popotovanje uzoren in odločen Slovenec in Slovan, poštenjak prve vrste, jeden najodličnejših sinov matere Slovenije. Vest ta razširila se je po mestu še le zjutraj in je vzbudila v vseh krogih senzacijo in tugo, v narodnih krogih ni hotel iz početka nikdo verovati, da je to mogoče, zopet in zopet je popraševal prijatelj prijatelja: je-li to mogoče, je-li res? Ko ni bilo več dvomiti o žalostni istini, da Frana Erjavca ni več mej živimi, ni vedel prav za prav nikdo, kaj je početi, vse je bilo zbegano, obupano, poparjeno. Jeden in drugi rekel je sicer, sedaj ni družega nego skrbeti saj, da se priredi pogreb, za slugam moža primeren, toda nobenemu se ni ljubilo pričeti. V Čitalnici so nekateri gospodje pač se konstitutovali kot odbor z namenom potrebno učiniti, a vse delo tega odbora je bilo v tem, da je razposlal žalostno vest in vabilo k pogrebu nekaterim znancem, bližnjim in oddaljenim. Še le drugi dan se je obup toliko polegel, da se je poprijel dela ta in oni, ter priskrbel, kar je bilo v njegovi moči, da bi možu izkazali vsaj deloma zadnjo čast v oni meri, kakor je zaslužil.

Svak ranjkega, Fran Ferfila, izdal je v imenu družine mrtvaški list ter objavil pismeno in telegrafično žalostno vest o prerani izgubi svaka, soproga in očeta prijateljem in znancem in korporacijam, kakor so razmere nanesele; Čitalnica, podporno društvo in posojilnica so izdale poseben „parte“, isto tako višja realka. Tako je vsak po svoji moči in vednosti potrudil se, da bi pripomogel v to, da bi bil pogreb lep in dostojen. In to se je tudi doseglo, vkljub hudi burji po Vipavskem, vkljub drugim oviram je bil pogreb sijajen, imponanten in da

se primerjati le onemu ranjcega Lavriča. Vencev doposlanih bilo 37 in sicer:

Svojemu preljubemu svaku — Franjo in Tone.
Spoštovanemu svaku in uzornemu očetu — Lina in Tone Ferfila.

Nepozabnemu — Simon Gregorčič in Gruntar.
Svojemu najboljšemu prijatelju! — Fran Levstik, Valentin Zarnik.

Seinem unvergesslichen Collegen — der Lehrkörper der Oberrealschule.

Vom Lehrkörper des Staatsgymnasiums.
Der Lehrkörper der k. k. Lehrerinnenbildungs-Anstalt.

Dem innig geliebten Professor — die tieftrauernde Septima.

Ihrem geliebten Professor — die Schüler der 6. Classe.

„Die dankbaren Schüler der V. Realclassen.“
Ihrem unvergesslichen Professor — die IV. Classe.

„Von den Schülern der dritten Classe.“
Ihrem unvergesslichen Professor — die zweite Classe.

„Von der I. Classe.“
Ljubljana — svojemu sinu.

Odborniku in pisatelju — Slovenska Matica.
Odličnemu rodoljubi — Ljubljanska Čitalnica.
Svojemu udu — Narodni dom v Ljubljani.

Uzornemu prijatelju, značajnemu učenjaku — Narodni klub kranjskega deželnega zbora.

Ljubljansko slovensko pisateljsko društvo.
Uzornemu Slovencu — Ljubljanski Sokol.

„Tržaški Slovenci“ — (društvo in list „Edinost“, podporno društvo, Čitalnica in Sokol).

Zvestemu udu — Slov. Goriška Čitalnica.
Svojemu udu in senatorju — Podporno društvo (v Gorici).

Svojemu ravnatelju — Goriška ljudska posojilnica.

„Čitalnica v Ilirski Bistrici“.
„Sežanska Čitalnica“.

Odličnemu pisatelju — Čitalnica v Kobaridu.
Prijatelju — prijatelji (v Gorici).

Odličnemu in nesebičnemu rodoljubi — dr. Aleksij Rojc.

Žalujoča družina Mateja Lazenja — nepozabnemu prijatelju in kumu.

Ihrem lieben Professor — Geschwiater Ceconi.
„Josef Stiegler, gr. Coroninischer Gutsverwalter.“

Uzornemu in odločnemu Slovencu in Slovancu — dr. Ivan Tavčar v Ljubljani.

Najuzornejšemu rodoljubi — „Slov. Narod“.

Uzornemu rodoljubi, iskrenemu prijatelju — „Soča“.

Izrazov sočutja prišlo je od vseh strani mnogo po telegrafnem potu, pisмено in ustno. Nekatero osebo in korporacijo so se obrnile do posamičnikov v Gorici in takih izjav ni mogoče dobiti v roke, izvestno bilo je tudi zastopano več družeb, Čitalnic itd. iz bližnje in daljne okolice goriške, ki se neso nikjer objavile, temveč tužno in pohlevno le za mrtvaškim vozom koračile. A tudi od došlih nesmo si vseh zapomnili, zato pa hočemo objaviti stoprv le nekatere telegrame in deputacije, kolikor se jih še spominjamo. Po realkinem vodstvu poslala je družini jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti telegram:

Jugoslovanska akademija znanosti i umetnosti žali gubitak svoga člana profesora Erjavca in moli to izjaviti njegovi rodbini. — Rački.

Dalje so brzojavili:

O priliki nenadomestljive izgube, katera je zadel Vas in ves slovenski svet, zagotavlja Vas najtoplejše sočutje — Odbor slov. Čitalnice Tržaške.

Globoko sočutje izraža — delavsko podporno društvo. — Predsednik Dolenc.

Na preranem grobu slavnega rodoljuba in pisatelja žaluje — Tržaški Sokol.

Ni mogoče udeležiti se spreveda, zato izražamo z ovim svoje polno sočutje nad smrtjo slovečega učenjaka, umnega pisatelja, uzornega rodoljuba in značaja. — Slovenci in Hrvati v Kopru.

Vrlemu sinu majke Slovenije, neutrudljivemu pisatelju in pospešitelju slovenskega slovstva, blagemu prijatelju večen spomin! — Vipavska Čitalnica.

Iskreno sočutje, žalovanje vsega slovenskega naroda in mile domovine naj Vam bode v tolažbo. — Čitalnica Metliška: Navratil.

Globoko obžalujemo prerano smrt narodnjaka, učenjaka, ki je z uma svitlim mečem domovino

svojo proslavljal. Večen mu spomin! — Narodna čitalnica v Ptuiju, slovensko pevsko društvo: Pozor.

Presenečen, priredi venec spoštovanemu svaku, uzornemu očetu! Bog pomiluj našo rodbino. — Lina in Tone Ferfila.

Svoje sočutje izreka — obitelj Sušnik. (Škofja Loka.)

Najsrčnejše sožalenje izraža — Žvab v Trstu.

Brzjavnim potom kondolovali so tudi Krški učitelji, trije Bolčani, Anton Trstenjak in drugi, razen tega došlo je pa še nešteti listov rodbini.

Zastopnike so odposlali: Ljubljana, Ljubljanski Sokol, Matica Slovenska, Narodni Dom v Ljubljani, Pisateljsko društvo in „Slovan“, društvo in list „Edinost“, Tržaška Čitalnica, Tržaški Sokol, Sežanska Čitalnica, Bralno društvo v Selu, Nabrežina, mnogo županij z Goriškega itd., itd.

Sprevod bil je imponanten: Pred mrtvaškim vozom korakala je mladina tukajšnje c. kr. višje realke, za njo deputacije z venci, mrtvaški voz, okolu njega profesorji in dijaki višjih razredov s svečami, za njim svak ranjkemu Fran Ferfila, dekan Erjavec in naš Simon Gregorčič. Za temi zastopstvo višje realke, gimnazije, učiteljska in drugi, potem pa še poseben voz z venci s trakovi v narodnih (večinoma) in drugih barvah. Za vozom spremljevala je brezbrojna množina mrtveca k večnemu počitku. Mej spremljevalci videli smo Nj. vzvišenost grofa Coroini-ja, deželnega glavarja, namestnika dr. Josipa viteza Tonklija, viteza Klodiča, dr. Abrama, prošta monsignora Jordan-a, vodjo centralnega semenišča dr. Gabrijeleča, predsednika okrožni sodnji gosp. Sbisio, monsignora Bensa, Kafola, Kravanjo, škofvega kaplana, profesorje centralnega semenišča dr. Gregorčič-a, dr. Sedej-a, Alpi-ja, poslanca Mohorčič-a, sodnika Trnovca, dr. Kendo iz Vipave, notarja Gruntarja, zastopnika črniške županije župana Leban-a, skoro vse p. t. gospode dekane, župnike, vikarje in kaplane iz okolice in Vipavske doline, vse učitelje iz okolice in mnogih drugih krajev itd., itd., itd. (Dalje prib.)

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Toplice na Dolenskem za zgradbo šole 300 gld.

— (XII. seja deželnega zbora kranjskega) trajala je danes do 1/2 3. ure popoludne. Za obrambo bregov pri Gorenji Savi dovolilo se je 2500 gld. iz deželnega zaklada. Pri proračunu zemljiščno odveznega zaklada se je sklenilo na predlog finančnega odseka (poročevalec dr. Mosche) jednoglasno, da se deželnemu odboru naroči, v konvertirani kranjskega zemljiščno-odveznega dolga deželnemu zboru v zato posebno sklicanem zasedanju poročati. Ko se je pričela obravnava o mestnem statutu izjavil je baron Apfaltrern v imenu nemških poslancev, da stoji nasproti načelom tega postavnega načrta na istem stališču, ko laui, da se torej obravnave ne bodo udeleževali, na kar ostavijo nemški poslanci dvorano. Mestni statut in volilni red vsprejme se potem tudi v tretjem branji. Pri obravnavi o prošnji ribniškega cestnega odbora za neko podporo je prošnjo prav gorko podpiral poslanec Pakiž in pri tej priliki rekel, koliko da se daje podpore gledališču, naj bi se tudi kmetovalci podpirali pri cestnih zadevah. To po poslanci Pakiži izjavljeno besedo popadel je poslanec baron Schwegel in rekel, da za nemško gledališče ne daje dežela niti krajcarja, pač pa misli poslanec neke dramatične predstave, ki veliko stoji, kadar pridejo podpore za iste na vrsto, naj se Pakiž oglasi. Poslanec Murnik pa dokazuje, da se daje vsako leto za gledališče iz deželnega zaklada, čemur Schwegel zopet ugovarja. Dr. Vošnjak se čudi opazkam barona Schwegela o slovenskem gledališču, opazkam moža, ki je še l. 1858 kot rodoljub Radonjevič slovenske pesmi pel. Naj bi se ne zaganjal sedaj v to, za kar se je v mladosti boril in naj bi prepustil to Dežmanu. Sicer bodo pa še slovenske prestave na vrsto prišle in takrat pravi dr. Vošnjak: „Na svidenje!“ Prihodnja seja je jutri.

— (Javna seja vodovodnega odseka bode jutri zvečer ob šestih v mestnej dvorani.

— (Občnega zbora) pevskega društva „Slavec“ se je v nedeljo dokaj lepo število članov udeležilo. Nagovor predsednika in tajnikovo poročilo sta bila odobravana. Iz blagajnikovega poročila posnemamo, da je imelo društvo 985 gld. 79 kr dohodkov in 948 gld. 57 kr. stroškov, ostanka je 37 gld. 22 kr. Za zastavo se je doslej nabralo 483 gld. 49 kr., katero si namerava društvo še le-

tos napraviti. V odbor so bili voljeni gg.: Fr. Sakser, predsednikom; E. Petrič, popredsednikom; F. Gostič, tajnikom; Fr. Dekval, blagajnikom; F. Funtek, Fr. Grahek, A. Jeršek, Iv. Vičič in J. Zalaznik, odborniki. (Omeniti nam je tu, da sta se gg. Vidmar in Pajk odpovedala izvolitvi.) Pregledovalcema računov sta izvoljena gg.: I. Pajek in Fr. Šifferer. — Od posamičnih nasvetov nam je omeniti predlog g. S., da naj letošnjo spomlad (na velikonočni ponedeljek) priredi društvo v tukajšnjem gledališču akademijo, katere čisti dohodek naj se namenijo družbi sv. Cirila in Metoda.

— (Velika tatvina) zvršila se je včeraj zvečer v Ljubljani. Ko je gospa pl. Gariboldijeva, prej omožena Mauser, prišla s svojo nečakinjo iz gledališča domov, zapazila je po neredu v svojih sobah, da je imela mej gledališno predstavo nepričakovan obisk, da je okradena, kajti izginilo je mnogo dragocenosti, ž njimi pa tudi njen lastni strežaj. Tatvina vršila se je mej 7. in 8. uro, kajti ob 8. uri bila so, kar sicer ni navadno, hišna vrata zaprta, luč v veži pa ugašena, kar je izvestno storil malopridni tat, da bi tako nekoliko časa pridobil. Ubežni tat-strežaj je rodod žid, Abraham Diamant, rojen 1855 leta v Klisopi, Nitranskem (Neutra) komitatu, odnesel pa je: 2 obligaciji po 10.000 1 obligacijo za 5000 gld., 500 gold. v napoleonidih, 1500 goldinarjev v stotakah in petdesetakah, posebe še 1 gld. 50 kr., potem pa razne dragocenosti, kakor zapestnico z briljanti, medaljon v podobi bukvic, z velikim briljantom v sredi, iglo z diamanti, smaragd in rubini, uhane, 2 zakonska prstana in mnogo drugih zlatih in srebrnih predmetov. Vsa škoda znaša okolu 35.000 gld. Tat popihal je iz Gariboldijeve palače na Dunajsko cesto, najel zadnjega ondu stoječ-ga fijakerja ter se odpeljal na južni kolodvor, kjer se je izgubil sled. Policija storila je vse potrebne korake, brzojavila na vse strani, žandarmi odhiteli se na razne kraje, a doslej še ni nobenega uspeha. Tat Diamant bil je še le kakih 14 dni v službi gospe Gariboldijeve in menda član kake mejnarodne tatinske zveze. Okradena gospa pogostem svoje služnike menjava, in to tej zadevi jako izbirčna, a premalo previdna in to ni prvi slučaj, da je odslavljeni posel kaj umaknil.

— (Tatvina.) Zadnji petek ukral je neznan tat v stanovanji g. Soklič-a v Gledaliških ulicah, jedno zlato in jedno srebrno uro, dve broši, več zlatih prstanov, zlato zapestnico, dva para uhanov in več drugih stvari v vrednosti do 100 gld.

— (Vreme.) Na Krasu je že tri dni huda burja in sneg. V Gorici, na Reki in v Trstu zapal je debel sneg. V Trstu ustavili so zaradi snega celo vožnjo s tramvajem. Mej Trstom in Ljubljano tovorni promet ustavljen. Tudi v Pulji je sneg in — 2° C. mraza. Kako silna je bila burja, posnamo jo naj čitatelji iz tega, da iz Ajdovščine v Vipavo ni bilo moči priti in da so ljudje morali čakati, da je burja malo odlegla. Mej Postojino in Vipavo pošta tudi ni mogla več voziti in se peš prenaša.

— (Ušel je) v nedeljo iz Trsta 19letni Fran Stupica, izneverivši 576 frankov.

— (Učiteljsko društvo za ptujski okraj) je 13. t. m. na Ptuiju v okoliški šoli imelo svoj glavni letošnji zbor. Gospod prvomestnik nadučitelj Fr. Šijanc pozdravi vse navzočne in naznani važnost dnevnega reda, pred katerega obravnava se pošlje jednoglasno izvoljena deputacija, da se pokloni v imenu društva novemu c. kr. okrajnemu glavarju gosp. Marek-u. Po predstavljanji novih udov vršijo se navadne točke dnevnega reda. Iz poročila prvomestnika, ki je bilo zelo jedrnato, videlo se je napredovanje društva z uspešnim delovanjem in pridobitvijo vedno novih udov, značajnih tovarišev. Akoravno ne z velikim hrupom se je vendar marsikaj doseglo, kar je v korist društvenikom in narodni šoli. V imenu odbora izrekla se je zahvala poročevalcem in drugim prijateljem društva. Govor gosp. I. Strelca „Duševni in fizični nagoni in napake pri otroški odgoji“ se je radi prekratkoga časa preložil in je gosp. poročevalec upel črtico o domovinoslovji, ki je bila pohvalno vsprejeta. Mej tem se vrnivši deputacija poroča o laskavem vsprejemu pri g. glavarji in naznani njega zahvalo in pozdrav. Volitev odbora imela je sledeči izid: Gosp. nadučitelj Fran Žiher, predsednik; g. učitelj Fran Suher, podpredsednik; g. učitelj Ivan Kavkler, denarničar; g. učitelj Anton Porekar; knjižničar, g. učitelj Fran Megla in g. Ivan Strelec, zapisnikarja, g. nadučitelj Ivan Robič, g. meščanski učitelj To-

maž Romih in g. učitelj Anton Vidovič, odborniki. Za pregledovalca računov sta izvoljena gg. nadučitelj Ivan Možina in učitelj Fran Copf. Konečno se je odobrila resolucija Graškega učiteljskega društva proti nameravanemu prestavljanju učiteljev. Ko je še g. Fran Zadravec vsprožil posebno pohvalo gospodu uredniku „Popotnikovega koledarja“, so se društveniki veseli razšli s posebno nado, da se v korist društva vedno delavni zopet snidemo.

— (Iz Slovenskih goric:) Za veleposestvo Št. Lenartskega okr. zastopa so se izvolili ti-le gg.: Peter Mesarec, župan pri sv. Juriji v Slovenskih goricah, France Bela, veleposestnik v Žicah, Fran Fekonja, v Trnkovi, Mat. Polič, veleposestnik pri sv. Lenartu, Miha Milošič, župnik pri sv. Benediktu, Martin Lapuh, župnik pri sv. Barbari, Ivan Klemenčič, veleposestnik v Čagoni, Frid. Kukovec, veleposestnik v Žicah, Karl Murko, veleposestnik v Biši in Henrik Zarnic, mesar pri sv. Lenartu. To so vrli možje in vrli tudi njih volilci. Ako so Slovenci jedini, ni mogoče, da bi ne zmagali. Kakor tu, tako naj bodo jedini volilci tudi v kmetski skupini!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 17. januarja. Vsled zametov skočila včeraj lokomotiva kurirnega vlaka na Fran Josipovi železnici mej postajama Hermanic in Bestahov. Kurirnemu vlaku, v katerem je bilo 51 potnikov, poslali so iz Prage pomožno lokomotivo in vlak došel je po noči v Prago. Imel je 4 ure zamude.

Carigrad 17. januarja. Cankov popoludne semkaj došel.

Bruselj 17. januarja. Socijalistični listi napovedujejo za jutri splošen strajk premogopov, katerega se bode udeleževalo 60.000 delavcev. Vlada ukrenila obširne naredbe.

Poziv.

Ako kdo umrlih Slovenov spomenik zasluži, gotovo ga v prvi vrsti ranjki **Fran Erjavec**. V to svrhu so se podpisani kakor odbor konstituirali in prosijo vse znanec, prijatelje in častilce pokojnega, naj blagovolé doneske v ta namen dati in sicer ali g. Karolu Žagarju, deželnemu blagajniku, ali pa g. Ivanu Hribarju, glavnemu zastopniku banke „Slavija“, ali pa g. dr. Vošnjaku, deželnemu odborniku in predsedniku pisateljskega društva. Vsi doneski se bodo prijavi v „Slovenskem Narodu“.

Fran Levstik. Dr. Valentin Zarnik. Dr. Ivan Tavčar. Dr. Hinko Dolenc. Dr. Jos. Vošnjak. Karol Žagar.

Dali so dosedaj:

Ivan Hribar	10	gld.	—	kr.
Dr. Ivan Tavčar	25	„	—	„
Dr. Val. Zarnik	50	„	—	„
Dr. Hinko Dolenc	10	„	—	„
Dr. Josip Vošnjak	5	„	—	„
Fran Levstik	10	„	—	„
Dragotin Žagari	5	„	—	„

„LJUBLJANSKI ZVON.“

Gld. 4.60. (933—20)
Gld. 2.30. — Gld. 1.15.

Tujci:

17. januarja.

Pri **Stonu**: Goils z Dunaja. — Moline iz Tržiča. — Malovan z Dunaja. — Hofman iz Ljubljane. — Bruel z Dunaja. — Schwan iz Gradca.
Pri **Malioti**: Liebman, Blaschke z Dunaja. — Drasch iz Gradca. — Wilus z Dunaja. — Ledtner iz Prage. — Goldmark iz Budimpešte. — Dr. Wolf z Dunaja. — Honigsberg iz Zagreba.

Umrli so v Ljubljani:

11. januarja: Lucija Tavčar, uradnikova vdova, 82 let, Gledališke ulice št. 6, za spridenjem možganov.
13. januarja: Marija Vovk, delavka, 73 let, Kravja dolina št. 11, za rakom. — Marija Virant, kuharica, 48 let, Sv. Petra cesta št. 3, za plućnico.
14. januarja: Alojzij Setina, črevljar, 69 let, Kapi-teljske ulice št. 13, za starostjo. — Ulrich Stuppan, kavarnar, 54 let, Spitalske ulice št. 9, za jetiko. — Marija Sober, kuharica, 23 let, Kolodvorske ulice št. 20, za jetiko.

V deželnej bolnici:

11. januarja: Barba Šegatin, gostija, 51 let, za srčno napako.
12. januarja: Anton Brezovar, hlapec, 26 let, za vročinsko boleznijo.
13. januarja: Karol Jurkovič, železovec, 17 let, za jetiko.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Loterijske srečke 15. januarja.

V Linci: 56, 47, 72, 45, 86.
V Trstu: 52, 70, 75, 79, 56.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. jan.	7. zjutraj	739.59 mm.	-7.6° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	739.47 mm.	-3.6° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	740.64 mm.	-5.4° C	sl. svz.	obl.	
Srednja temperatura - 5.5°, za 3.4° pod normalom.						

Dunajska borza

dne 18. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80	gld.	65	kr.
Srebrna renta	81	„	70	„
Zlata renta	112	„	—	„
5% marcna renta	99	„	45	„
Akcije narodne banke	875	„	—	„
Kreditne akcije	289	„	40	„
London	126	„	55	„
Srebro.	—	„	—	„
Napol.	9	„	98 1/2	„
C. kr. cekini	5	„	94	„
Nemške marke	61	„	95	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	131	„
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	167	„
Ogerska zlata renta 4%	101	„	20	„
Ogerska papirna renta 5%	90	„	80	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	„	50	„
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	117	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	„	25	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	„	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	„	15	„
Kreditne srečke	100	„	174	„
Rudolfove srečke	10	„	18	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	110	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	213	„	50	„

Najboljše kraško brinje

ima na prodaj **ANDREJ JELEN** v Opatjem selu (p. Sagrado). — Kdor hoče imeti iz njega najboljše brinjeve, naj se obrne do njega. Po primernej ceni ga proda do 200 mernikov. (28—2)

Št. 36.

Semenj

letni in živinski bode vsled dovoljenja visoke c. kr. deželne vlade dne 25. januarja 1887 v Črnomlju, kar se v obče naznanja.

Županstvo mestne občine Črnomelj, dne 14. januarja 1887.

Župan: Franc Šušteršič.

Nepresegljivo za zobe

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepjujoča, ovira spridenje zob in odstranje smrdčo sapo. Velika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepjujoča in nareja zobe svetle in bele. à 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495—24)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanji zob in ust.

Pokazalo se je, da je posebno dobro za okrevajoče po hudih boleznih in pri pomnj. kranju krvi.

B. Strassnický-jevo
Zdravilno sladno pivo,

katero je analizoval gosp. profesor dr. Kratschmer in katero so poskusili in priporočajo go-spodje: dvorni svetnik in profesor pl. Bamberger, dvorni svetnik in profesor Braun pl. Fernwald, dvorni svetnik in profesor dr. Th. Billroth, profesor E. Albert, vladni svetnik in profesor Schnitzler, profesor Hofmohl. **Prospekti zastoj.**

Glavna zaloga in kleti: (821—11)

Ober-Döbling, Nussdorferstrasse Nr. 29.

Zaloge v vseh boljših lekarnah.

Zaloge v Ljubljani: J. Swoboda, lekar, G. Piccoli, lekar, U. pl. Trnkoczy, lekar.

Solidno in pridno dekle,

ki je zmožno slovenščine in nemščine, ter zna nekoliko šivati in plesti, vsprejme se najdalje do 1. februarja. Moralo bode tudi pospravljati sobe in likati. — Kaj več pove iz uljudnosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (24—3)

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najboljše in izkušenejše sredstvo za to je

pristna francoska

GALERTA (Osteocolle saus odeur pour clarifier).

Iznenadno ugoden uspeh se jamó. — Dobiva se pri

A. Hartmann-u

v Ljubljani, Tavčarjeva palača, Dunajska cesta.

Navod, kako se rabi, zastoj. (840—18)

Št. 700.

(37—1)

Razglas.

Za sv. Jurja rok 1887. leta odda mestni magistrat v poslopi meščanske bolnice v Ljubljani

prodajalnico,

ležečo proti šolskemu drevoredu, in vsprejema ustne ali pismene ponudbe v navadnih uradnih urah do uštetega 3. dne meseca februarja 1887.

Mestni magistrat Ljubljanski, dne 14. januarja 1887.

Naznanilo.

P. n. gospodarjem, čast. duhovščini, gg. učiteljem in vsem prijateljem kmetijstva usojamo si naznanjati, da je na svetlo prišla nova kmetijska knjiga z naslovom:

KMETIJSKO BERILO

za nadaljevalne tečaje ljudskih šol in gospodarjem v pouk.

Po naročilu visokega c. kr. ministerstva kmetijstva spisa

E. KRAMER,

ravnatelj deželne kmetijske šole v Gorici.

Knjiga govori na kratko o vseh kmetijskih strokah s posebnim ozirom na kmetijske razmere na Kranjskem, Primorskem in Spodnjem Štajerskem, obseza 16 tiskovnih pól na močnem papirju ter ima 83 podob. Ker je dovolilo vis. c. kr. ministerstvo za tisk knjige zdato podporo, jej je cena samo 50 kr. in 5 kr. za poštino.

Dobiva se (30—1)

v tiskarni Dolenc v Trstu.

Priznana nepokvarjene, izvrstne

VOŠČENE SVEČE

izdelujejo (925—9)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (856—37)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provinčije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.